

فراخوان تشکل های سیاسی فرانسه به گرد همایی هشدار ملی علیه منطق جنگ

محمدعلی اصفهانی

www.ghoghnoos.org

قلعه بی عظیم

که طلسم دروازه اش

کلام کوچک دوستی است.

احمد شاملو

جهان پیرامون، همه، زشتی نیست. زیبا پی ها هم هستند. و
چه زیبایی پی فراتر از عشق انسان به انسان. فارغ از نژاد و دین
و آیین و مسلک و مرام.

فراخوانی که فارسی شده اش را می خوانید، در دفاع از صلح
جهانی، در مقابله با جنگ طلبی و سیاست های تجاوز گرانه در
سراسر جهان و به طور خاص در اروپا و به طور خاص در فرانسه
پی که می کوشد تا به لحاظ سیاست جهانی در خط آمریکا قرار
بگیرد، صادر شده است.

در میان امضاء کنندگان اولیه ی این فراخوان - که هر روز بر تعداد
امضاء کنندگانش اضافه می شود - نمایندگان طیف وسیعی از
گرایش های ضد جنگ موجود در فرانسه حضور دارند:
از پرآوازه ترین و پرطرفدارترین جریان تروتسکیست فرانسه (لیگ
کمونیست انقلابی، LCR) تا «سازمان وحدت یهودی فرانسه برای

صلح» و تا «تجمع مسلمانان فرانسه».

از جنبش «آمریکاییان ضد جنگ» تا جنبش «فرزندان جمهوری»، و «انستیتوی اروپایی برای صلح».

از تجمع «همگرایی شهروندان»، تا مبارزان علیه لیبرالیسم اقتصادی، و آلترموندیالیست هایی مثل حرکت بین المللی بسیار معروف ATTAC که ده سال پیش به وسیله ی مدیر لوموند دیپلماتیک: اینیاسیو رامونه، در فرانسه تشکیل شد، و پنجاه و پنج کشور جهان با مجموعه ی متنوعی از تشکل ها و شخصیت های سیاسی و سندیکایی و علمی و فرهنگی را در بر می گیرد. از «کارزار بین المللی حفاظت از مردم فلسطین» تا «زنان سیاهپوش».

و «زنان سیاهپوش» را که می شناسید؟:

جنبشی که هفت بانوی صلح طلب اسرائیلی، در ژانویه ی ۱۹۸۸ در بیت المقدس غربی، به عنوان اعتراض به اشغال سرزمین های اعراب، پایه های آن را ریختند.

جنبشی که خود از جنبش های زنان دیگر در آن سوی جهان الهام گرفته بود: زنان آفریقای جنوبی عصر آپارتاید؛ و مادران و مادربرگان میدان «ماه مه» آرژانتین، که هر هفته برای دادخواهی فرزندان و نوه های گمشده شان، گرد هم می آیند.

جنبش «زنان سیاه پوش» اسرائیل، با گردهمایی های ساکت در لباس سیاه، همراه با پلاکارد ها، و نشانه هایی به هیأت یک دست با این شعار همیشگی در سکوت که: «به اشغالگری پایان دهید!»، اینک در سراسر اسرائیل، و در سراسر جهان، ریشه دوانیده است.

درست است:

هستند سلطه طلبانی که در آرزوی به آتش و خون کشیدن

تمامی منطقه ی ما لحظه یی آرام ندارند. و هستند چلبی ها و ایاد علاوی های وطنی یی که در خیانت آشکار و «مفتخرانه» به تمام مردم منطقه و نیرو های مقاومت مردمی در سراسر خاورمیانه، عملاً همانند بخشی از رقیبان بر خلاف خود، سواره شان، هیچ فرصتی را به نفع جنگ طلبان آمریکا و اسرائیل، برای آتش بیاری معرکه، و برای برهم زدن وضعیت به ناگزیر پیش آمده ی بعد از ماجرای گزارش معروف به «این آی ئی»، از دست نداده اند و نمی دهند؛ و در همین راستا از هیچ دنائت قابل تصور یا غیر قابل تصویری در حق ایرانیانی که به جز مخالفت با جنگ افروزی، و به جز مخالفت با به حاشیه راندن جنبش های مردمی و تداوم جنایات روزمره ی ملایان با دست بازتر، گناهی نداشته اند و ندارند، فروگذار نکرده اند و نمی کنند.

اما، این، همه ی چشم انداز نیست:

آنسو تر - یا اینسو تر - از دنیای زشت و پلشت اینان و آنان، دنیایی دیگر نیز هست. دنیایی زیبا و پاک، که - از جمله - بانیان این فراخوان نوید آن را می دهند.

محمد علی اصفهانی

۱۲ دی ۱۳۸۶

به مناقصه و مزایده گذاشتن ایده ی جنگ طلبی در آمریکا و اروپا، و تصعید حالت جنگی در خاورمیانه، به ما اعلام خطر می کند. ما به نتایج شوم در گیری فرانسه و اروپا در بحران خاورمیانه آگاهیم.

ما از عواقب مرگبار سیاست هایی که سمت و سوشان به سمت و سوی جنگ است نگرانیم. همچنانکه از سلطه طلبی در سراسر جهان.

ما فراخواهان می دهیم:

به همه ی زنان و مردان. به همه ی انجمن ها. به همه ی جنبش ها. به همه ی سازمان های سیاسی و سندیکایی. به همه ی مجامع هنری. به همه ی گروه ها. و به تک تک انسان ها. فراخوان می دهیم که دست در دست یکدیگر، بی لحظه یی درنگ و انتظار، یک حرکت وسیع و فراگیر مخالفت با جنگ و سیاست های جنگی را بنا کنیم.

در فرانسه و اروپا با منطق جنگ، مبارزه کنیم!

* مبارزه کنیم با هر شکل از درآمیختن فرانسه به سیاست جنگ و تجاوز. با همخط شدن سیاست فرانسه با سیاست هژمونی طلبی آمریکا، و با سیاست کلنیالیزم اسرائیل.

* مبارزه کنیم علیه تهدید گسترش جنگ به ایران، به سوریه، به لبنان؛ و یا به هر نقطه ی دیگر جهان. به خاطر یک صلح عادلانه در تمام منطقه [خاورمیانه]. به خاطر پایان دادن به اشغالگری در فلسطین؛ در عراق؛ و در افغانستان.

* مبارزه کنیم علیه هر گونه سیاست هرج و مرج (۱)، جنگ و کلنیالیزم در خاورمیانه. علیه منطق «جنگ تمدن ها». و به خاطر رعایت کامل و بدون تبعیض حقوق بین المللی.

ما همدل و همراه همه ی زنان و مردانی که برای عدالت، دموکراسی، و حقوق انسان مبارزه می کنند هستیم. و اجازه نمی دهیم که از مبارزه ی آنان دستاویزی ساخته شود برای

توجیه سیاست جنگ و تجاوز.
بمب ها، و چکمه های اشغالگران، خود، مانعی است بر سر راه
هرگونه تقویت حقوق توده ها در مسیر مبارزه شان برای استقرار
عدالت و صلح.

بر پایه ی این محور مشترک، ما همگان را دعوت می کنیم تا در
اتحاد با هم، این حرکت را بنا نهیم و برپا سازیم.
این حرکت، مایملک هیچکس نیست؛ و باید به همه، از زن و مرد،
اجازه دهد که از آن خود بدانندش.

ما همه را به گرد همایی هشدار ملی، در ۲۷ ژانویه ۲۰۰۸، به
منظور سازماندهی کارزار مبارزه با جنگ و سیاست های جنگی
فرا می خوانیم.

* متن فرانسوی این فراخوان را می توانید در منابع مختلفی
بخوانید؛ از جمله:

www.protection-palestine.org

۱ - درباره ی نقشی که نظریه پردازان اصلی نئوکنسرواتور ها
برای هرج و مرج قائلند:

مقاله ی تری میسان به ترجمه ی همین قلم:

نئوکنسرواتور ها و سیاست هرج و مرج سازنده:

www.ghoghnoos.org/khabar/khabar02/liban_voltaire.html